

123 Underkrifter; fra Randers Amt og Grenaa By- og Herredskontor, et Andragende fra Nimitofte-Løstrup Sogneraad, fra Beboere i Skodstrup med flere Sogne i Kongshø med flere Herreder, et Andragende med 65 Underkrifter; et Andragende fra Lars og Slet Herreder samt Løgstør Visk; og endelig Andragender fra Baude Byfogedkontor og fra Holstebro Rådskad og Hjerm-Ginding Herred, deriblandt fra Vinderup-egnen, som jeg tror, ogsaa er en ren Venstre-egu. Jeg har desværre ikke disse Beboeres Andragender med, havde jeg dem, vilde jeg læse dem op for det ærede Medlem, og han vilde da se, i hvilken Grad de paastønne den Orden og Ro, som er kommet i disse Distrikter, den Frihed for Bagabøndering og den Retsikkerhed, de have faaet, noget, som de aldrig have kendt før den Tid. Jeg skal ikke opholde mig videre derved; men jeg tror, at dette er tilstrækkeligt til at retfærdiggøre den Udtalelse, jeg er fremkommet med om Gendarmerne, at de ere meget velsete her i Landet, og at man nødig vil undvære dem. — Jeg giver derhos det ærede Medlem for 3dje Kreds (Nump) Ret i, hvad han udtalte, at det vist ogsaa i pekuniær Henseende vilde forvalde Sognene megen Ulempe, naar de paa engang selv skulde til at anstafte Politi i Stedet for det Politi, Staten hidtil har holdt. Men derfor er Regeringen ogsaa tidligere fremkommet med Forslag om Oprettelse af et Statspoliti; thi Regeringen er jo ikke aldeles blind for, at der ogsaa kan gøre sig den Anskuelse gældende, at det kan være Regeringens Opgave at stasse Statspoliti. Men dette Forslag gjorde jo ikke nogen Lykke i det andet Ting; Forslaget fremmedes ikke.

Jeg har nu her nærmest talt om Gendarmerikorpsen som et Ordenspoliti; men jeg vil dog gøre en Bemærkning til, og det er den, at samtidig med, at Korpsen er dette, er det tillige saaledes organiseret, at det ogsaa kan bruges paa samme Maade, som man tænkte sig at bruge det, dengang man oprettede det, idet det nemlig hurtigt kan koncentreres; og hvis der altsaa igen skulde komme Tider som dem, vi havde i 1885, hvad jeg nu ikke tror og i alt Fald ikke haaber, er Korpsen dog et godt Midde i Regeringens Haand under saadanne Forhold, og saalange det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke have gjort mere, end de hidtil have gjort, for at komme ud af de Forhold, vi ere i nu, kan det ærede Medlem ikke undre sig over, at Regeringen ikke uden videre opgiver det Midde, den har i dette Korps til eventuelt at kunne opretholde den Ro og Orden i Landet, som Re-

geringen er pligtig til, og som den skylder alle Landets Beboere at opretholde. Det er en Pligt, som Regeringen ikke kan komme fra; og som jeg tidligere har anført, kan den ikke godt styde denne Opgave over paa Hæren; thi denne egner sig slet ikke at overtage den i den Form, som den har.

Ja, det ærede Medlem for 3dje Kreds vil vistnok efter dette kunne forstaa, at jeg i og for sig gerne vil vedligeholde Gendarmerikorpsen uden at indskrænke det yderligere; men at der paa den anden Side ogsaa har været Grund til at gøre dette Forsøg for at se, om det virkelig skulde vise sig, at det var for mange. Nu tror jeg, at det har vist sig, at det ikke kan siges at være for mange, og derfor er det ogsaa naturligt ikke at gaa for langt ned med Tallet af Gendarmere. Det, der imidlertid er Hovedsagen for Gendarmerikorpsen, er, at man ret snart kommer til en endelig Ordning, saaledes at man kan vide, hvorledes man staar, og om det skal vedblive at eksistere som militært Korps eller gaa over til at blive et mere civilt Korps. Denne Villighed staar, idet man ikke kan beholde de gode Kræfter, man har, og saa ny, gode Kræfter ind, og en Betingelse for, at Gendarmerne skulde kunne gøre Nytte, er, at det er første Ranges Jødt. Det har man hidtil bestræbt sig for at have, og derved har Gendarmerikorpsen kunnet erhverve sig det Renomme, det har. Jeg kan kun ønske, at man snart kunde komme til en Afgørelse om, hvorledes denne Form af Politi skal være her i Landet.

Madsen-Nygdal: Jeg har ønsket at gøre nogle korte Bemærkninger i Anledning af, hvad der fremkom fra det ærede 3dje Medlem for 3dje Kreds (Nump). Han mente, at de Oplysninger, vi i de sidste Aar have faaet tilvejebragt i Udvalget om disse provisoriske Love, havde baaret særlig Frugt i et Lovforslag, som ikke blev til Lov i det andet Ting. Jeg mener nu, at det, at dette Lovforslag om Statspoliti ikke har vundet særligt Bifald, er et Vidnesbyrd om, at disse Oplysninger ikke have baaret Frugt. Vi vide jo godt, at den sædvanlige Regel er, at naar vi i et eller andet Udvalg søger Oplysninger, skal det kendes, om disse Oplysninger bære Frugt, derpaa, om Lovforslaget virkelig fremmes ved Hjælp af disse Oplysninger; men det er en Kendsgerning, at der siden den Tid er gaaet 5—6 Aar, uden at der er udrettet det allermindste med Hensyn til disse Lovforslag. Jeg mener derfor, at dette klart og tydeligt viser, at Oplysningerne ikke have baaret nogen som